Elfde jaer. Nr 97. Zaterdag, 13 Augustus 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 13 AUGUSTUS.

Kiezingen van den 11 augustus.

Ziehier den uitslag der kiezing van Tongeren van verleden donderdag :

1° *bureel. Kanton Tongeren.*

Stemmers, 424.

M. L. Julliot heeft bekomen . . . 255 stemmen.
M. de graef W. de Borchgrave. . . 244 »
M. de graef M. de Renesse . . . . 186 »

2° *bureel. Kanton Borgloon.*

Stemmers, 574.

M. L. Julliot heeft bekomen . . . 225 stemmen.
M. de graef W. de Borchgrave. . . 240 »
M. de graef M. de Renesse . . . . 151 »

3° *bureel. Kantons Bilsen, Sichen en Mechelen.*

Stemmers, 527.

M. L. Julliot heeft bekomen . . . 377 stemmen.
M. de graef W. de Borchgrave. . . 365 »
M. de graef M. de Renesse . . . . 166 »

Totael. Stemmers, 1325.

M. L. Julliot heeft bekomen . . . 857 stemmen.
M. de graef W. de Borchgrave. . . 849 »
M. de graef M. de Renesse . . . . 503 »

MM. Julliot en graef Willem de Borchgrave katholyke kandidaten zyn leden der kamer gekozen. Deze laetste in vervanging van M. den graef Max de Renesse, uitgaende lid en liberale kandidaet.

—

De uitslag der kiezing van Tongeren is eene verpletterende nederlaeg voor die arme liberale associatie die dezen slag nog slechts noodig had om den laetsten snik te geven. De zegeprael van M. den graef W. de Borchgrave heeft ons niet verwonderd. Het was genoeg dat M. de Renesse de kandidaet was der tongersche liberalen om onzen ouden vertegenwoordiger doen te mislukken.

Wy wenschen de katholyke kiezers geluk over den schoonen zegeprael dien zy verleden donderdag behaeld hebben. De stryd aen denwelken zy deel genomen hebben zal waerschynlyk de laetste zyn. Voortaen is het aen onze liberalen volstrekt onmogelyk geworden nog ooit de kleinste overwinning te hopen.

M. de graef de Renesse is inderdaed geen gewoone kandidaet. Sedert dertig jaren dat hy in de wetgevende kamer zit, heeft hy in het arrondissement Tongeren eenen onbetwistbaren invloed gewonnen. Wat meer is het gouvernement heeft door middel van alle openbare ambtenaren eene drukking uitgeoefend waervan nooit voorbeeld bestaen heeft, en waerop is dat alles uitgekomen? M. de Renesse heeft 503 stemmem bekomen op 1325!

Indien een man gelyk M. de graef de Renesse er zoo slap van afkomt, dan is het gemakkelyk te begrypen dat nooit geen ander liberael kandidaet de kans meer hoeft te wagen.

Wy wenschen de kiezers geluk over het groot getal in hetwelk zy zich naer de stembus begeven hebben. Wy wenschen hun nog geluk over de gematigheid met dewelke zy zich gedragen hebben. Zy hebben naer gewoonte aen onze liberalen het straetlawyt en de belachelyke manifestatien overgelaten. Zy hebben getoond dat zy aen de overwinningen gewoon zyn, dat zy humne denkwyze krachtdadig weten te handhaven, maer dat zy de opinie hunner tegenkanters kunnen eerbiedigen zonder dezelve te deelen. Zulks zullen onze zoogezegde liberalen nooit kunnen zeggen.

—

Ziehier den uitslag der kiezingen in de andere arrondissementen :

Te Hasselt en te Maeseyck zyn MM. de Theux, Thonissen en Vilain XIIII zonder tegenstand herkozen.

Te Luik, Verviers en Huy zyn de liberalen gekozen.

Te Waremme is M. Delexhy, liberale vertegenwoordiger, vervangen door M. den graef Fr. de Borchgrave, katholyke kandidaet.

Te Antwerpen heeft de katholyke lyst eene meerderheid van duizend stemmen bekomen. Te Mechelen en te Turnhout zyn de uitgaende katholyke leden herkozen.

Te Brussel is de liberale lyst geheel herkozen.

Te Leuven zyn MM. Schollaert, Landeloos, Delcour en Beeckman, katholyke aftredende leden, herkozen. Te Nyvel zyn drie liberalen en een katholyk gekozen, te weten : MM. Snoy, katholyk, Mascard, Nelis en Lehardy, liberalen.

Te Brugge is de stryd zeer hevig geweest. MM. de Vrière, Van Nieuwenhuizen en Valkenaere Thomas, liberalen, vervangen MM. Soenens, Declercq en Visart, liberalen. Te Kortryk zyn de drie uitgaende katholyken herkozen. Te Dixmude, Roulers, Veurne, Thielt, Yperen en Oostende zyn de uitgaende leden herkozen.

Te Gent is een katholyke en vier liberalen by de eerste stemming gekozen, te weten : MM. Jacquemyns, Vandenpeereboom, Vanderstichelen en de Kerkhove liberalen en de Baets, katholyk. By de balloteering zyn gekozen, MM. Debast en Lippens beide liberalen gekozen.

Te Alost zyn drie katholyken gekozen, MM. de Naeyer, de Ridder en Van Wambeke. Deze laetste vervangt M. Cumont, liberael lid overleden. Te Audenarde, Eecloo en Termonde hebben de katholyke eene groote meerderheid bekomen.

Te Bergen zyn de uitgaende leden zonder tegenkanting herkozen. Te Ath zyn MM. Bricourt en Jouret beide liberalen gekozen. Te Charleroi is M. Dechamps vervangen door M. Dewandre. De andere uitgaende leden zyn hernoemd. M. Devroede, liberael, vervangt te Sonien M. Faignart, katholyke. Te Thuin zyn twee liberalen gekozen in vervanging van twee andere liberalen die zich terug getrokken hadden. Te Doornik, te Arlon, te Bastogne, te Marche, te Neufchateau, te Virton, te Dinant en te Philippeville zyn de uitgaende leden herkozen.

—

De katholyke opinie wint dus 1 stem te Tongeren, 1 te Waremme en 1 te Alost.

De liberale party wint er 3 te Brugge, 2 te Gent, 1 te Charleroy, 1 te Soignies, 1 te Namur.

De Kamer zal dus bestaen uit 64 liberalen en 52 katholyken.

Borgloon den 10 *augustus* 1864.

Mynheer de Opsteller,

Gelievet my te veroorloven door uw achtbaer blad meerder ruchtbaer te maken een antwoord, dat ik my verpligt vind te geven aen een lage briefwisseling, uit Wellen het *Tongersblad*, toegestuerd. In dit schryven rand men my aen om eenige aenmoedigingswoorden, welke ik de eer had tot myne medebroeders van Wellen te sturen, ter gelegenheid der jaerlyksche algemeene vergadering hunner Conferentie. Ik weet niet wat ik in dit huichelschrift het meeste moet doen op merken: mengelmoes van laffe betigtingen, onbeschoften haet in soortgelyken styl opgelost.

Het ware my nogthans om het even geweest, hadde men het op my alleen gemunt gehad in dit artikel, ik zou eenvoudig gezwegen hebben by die eerlooze aenvallen van het *Tongersblad*, want daer ik de gewoone schryvelaer dier

---

SCHWARZKOPF, DE WILDDIEF.

(*Vervolg*)

—

Schwarzkopf vestigde zynen doordringenden blik op het gelaet van den jongen man, die denzelven, zonder de oogen neder te slaen, doorstond. De strooper zag met welgevallen de gespierde vlugge leest, en eindelyk, met het hoofd knikkende, alsof hy voldaen was over hetgeen hy zag, brak hy het stilwygen weder af. Uwe voorkomen, zeide hy, uwe openhartigheid behagen my, en ik geloof uw verhael. Maer een jager zonder buks is wat nieuws. Doodt gy het wild met eenen stok, of grypt gy het in den loop?

— Myn buks is by de hand, hernam Werner. Ik leg haer weg, opdat uw volk my niet voor een koddebeijer zou aenzien en my met een half ons lood verwelkomen.

— Jongman, zeide Schwarzkopf streng, wy mogen buiten de wet zyn, wy schieten nooit op onze natuergenooten, behalve in zelfverdediging en als men ons als wilde dieren jaegt. Ga, hael uwe buks!

Werner ging henen en keerde welhaest terug met zyne buks, die Schwarzkopf hem uit de hand nam en met de houding van eenen kenner bekeek. Een goed geweer, zeide hy, kolf, slot en loop; maer de beste buks baet weinig zonder eene vaste hand en een zeker oog. Kunt gy een hert het oog uitschieten op honderd pas?

— Ik heb het nooit beproefd, hernam Werner lagchende; maer des noods zou ik het wel kunnen.

Schwarzkopf keek rond en wees op een eekhorentje, dat op den tak van eenen boom klauterde, op honderd twintig pas afstand. Werner spande den haen, bragt zyne buks aen den schouder, en byna, zoo het scheen, voor dat zyn oog den loop kon volgen, hoorde men het schot en het eekhorentje viel op den grond. Een van de stroopers haedde het en bragt het aen Schwarzkopf. Het kleine dier was in den kop getroffen. Een goed schot, mannen! zeide hy. Men hoorde een gemompel van goedkeuring. Gy bevalt my, zeide de kapitein tegen Werner, en van dit oogenblik af zyt gy een van de onzen Wolf, lees hem onze bepalingen voor. Zy zyn weinige en kort.

Wolf, de onderbevelhebber, haelde uit zynen zak een morsig lederen zakboek, waeruit hy een zeer beduimeld en gevlekt stuk parkement kreeg, en las de volgende stroopers-wetten voor: 1° Wy beloven aen onzen kapitein onvoorwaerdelyke gehoorzaemheid, en hy is aen niemand verantwoordelyk voor zyne daden. 2° Ieder lid van ons verbond heeft regt om het te verlaten wanneer hy wil, zoo hy slechts 24 uren te voren waerschuwt. 3° Het is uitdrukkelyk verboden om op iemand te vuren, behalve wanneer het onvermydelyk noodig is tot verdediging van ons leven. Wie het zonder zulk eene noodzaek doet, zal schuldig geoordeeld worden aen misdaed en ter straffe aen de overheid worden uitgeleverd. 4° Wie den kapitein of de verbondenen verraedt, wordt daerdoor vogelvry en heeft zyn leven verbeurd. 5° Al het wild, dat geschoten wordt, zal by den algemeenen voorraed gedaen worden en verkocht ten behoeve van de vereeniging. Hy, die tegen deze wet handelt, wordt verjaegd, met verlies van zyn geweer. 6° De opbrengst van het verkochte wild wordt gelykelyk onder allen verdeeld; de kapitein ontvangt een dubbel deel.

— Hebt gy onze bepalingen gehoord en begrepen? zeide Schwarzkopf tegen den nieuw aengekomene, toen Wolf ophield met lezen.

— Ja, hernam Werner, en ik zal er my aen onderwerpen.

De avond viel, en de zon was reeds onder de westerkim gedaeld. Eensklaps hoorde men het gekras van een nachtuil uit den boom, waertegen Schwarzkopf leunde. Werner keek verbaesd rond, en terwyl hy dit deed, nam Schwarzkopf zyne beide handen van zynen mond en glimlachte over de verwondering van zynen nieuwen bekende.

— Gy zult onze seinen moeten leeren kennen, zeide hy, terwyl hy den beukenboom naderde, waeruit de schildwacht nu afdaelde. Hier is een nieuwe makker, Haes; een schutter zoo goed, zoo niet beter, dan een van ons.

De man, die met den naem van Haes werd aengesproken, naderde Werner en stak hem de hand toe. Ik zag uw schot, zeide hy; 't was uitmuntend. Welken naem heeft men u gegeven?

— Waerachtig, wy hebben vergeten hem te doopen, zeide Schwarzkopf lagchende. Geen van ons draegt hier zynen eigenen naem, ging hy tegen Werner voort, opdat geen onbedachte uitroep ons aen onze vyanden verrade. Ieder, die zich by ons voegt, neemt den naem van een of ander dier aen. Welken verkiest gy?

— Noem my maer Leeuw, zeide Werner.

— Wy hebben reeds een Leeuw, riepen verscheidene stemmen. Dat is de naem van onzen kapitein.

— Nu dan, noem my dan Vos, of hoe gy wilt!

— Goed, riepen de stroopers. Vos zy het!

— En nu, myn beste Vos, zeide Haes, laet my uw geziet nog eens zien. Ik ben zeker, dat ik het vroeger meer gezien heb, maer moge ik nooit meer een hert raken, als ik my kan bezinnen, waer dat geweest is. Ik moet er my eens op bedenken.

Zoo sprekende, wendde hy zich van Werner af, en begon met veel smaek aen zyn avondmael, waervoor zyn verblyf in den beukenboom hem braef appetyt scheen gegeven te hebben. Al etende evenwel scheen de man niet op zyn gemak en vol gepeins, en van tyd tot tyd wierp hy eenen zydelingschen blik vol argwaen op zyn nieuwen makker. Einde-